Ten název mě nejprve trochu zarazil. ***Chlebíčky*** jsou taková česká, trochu umolousaná, leč populární kulinářská specialita a jsou nedílnou součástí jakýchkoliv oslav či tryzen - tak co to bude za spotřební komerci, říkal jsem si. Spousta asociací mě napadla - a hle, ony jsou všechny taky v titulní a úvodní písničce alba **br atrů Ebenových** obsaženy! Úplně jsem koprněl, jak na popisu různých druhů chlebíčků a k nim přiřazených asociací vykreslil Marek Eben nedávnou minulost a ostatně i současnost. Výborný otvírák desky - zaujme originalitou a přesností postřehů (zejména pro nás starší).

No, a pak už deska pokračuje, jak bývalo zejména dříve u Ebenů obvyklé. Pokud bych desku s něčím srovnával, pak asi nejspíše s deskou první. Na těch ostatních bylo více různých lepších či horších úletů, na této nejnovější jsou pěkně zřetelně vyhraněny všechny základní polohy Ebenů - úsměvná, laskavě satirická (*Chlebíčky*, *Pomník*), mírně fantasticky potrhlá, ale naroubovaná na obyčejný život (*Sloni*, *Houston*), poeticky optimistická (*Zprava dobrý* , *Houpám se*) i osaměle romantická (*To nic,* *Poslední valčík*). Marek Eben neudivuje ani tak originálními slovními obraty, jako spíše originálními asociacemi, vtipnými detaily a pointami. Přitom se aktuálně vyslovuje k obyčejné každodenní současnosti, ovšem k té, kterou vnímá alespoň trochu nematerialisticky založený člověk. Úplně jsem ale zařval nadšením nad písní *Folkloreček* : autor nastavil zrcadlo (no, na rovinu: natřel to) nejenom pravověrným folkloristům, ale i przniteům folklóru. Tak, jako před časem jedné odnoži trampů. Doufám, že když to, co nesměle říkám už dlouho, vysloví naplno v písni autorita, že se konečně něco se znásilňováním folklóru stane (no nestane, ale dostali to pěkně!).

Po hudební stránce je deska přiměřeně moderní - Ebeni netrvají na kytarovém zvuku, nebrání se studiovým vylepšením, ale hudba je vždy až za zpěvem, resp. textem. Neruší, spíše jen podmalovává a doplňuje, melodie upoutávají jen do té míry, kolik je potřeba pro zpěv. To hlavní, co chtěli Ebeni sdělit, je v textech. Pro ně se budete k desce vracet - nejsou to žádné laciné obraty ani vtipy. V *Pomníku* budete nacházet stále další a další své známé, *Chlebíčky* vám vyvolají další a další nové vzpomínky, *Houston* budete zažívat před každým odchodem z domova, no a při

Folklorečku
se aspoň odreagujete. Desce jsem na
http://desky.ifolk.cz/
dal ********* jen proto, že se přeci jen až moc vrátila do "ebenovských" kolejí - i když ty desky, které trošku experimentovaly, jsem vlastně hodnotil hůře?